საქართ. მშრომელთა სოც.-ფედერალისტთა სამთვრულიანი ორგანო

ტრიბუნა

ყოველდღიური საპოლიტიკო-სალიტერატურო გაზეთი „ტრიბუნა" თვიურად ღირს 45,000 მ. სამგლოვიარო განცხადება პირველ გვერდზე 150,000 მ.; უკანასკნელზე 100,000 მ. კანტორა დიაა დილის 8—2 ს. რედაქტორის ნახვა შეიძლება მხოლოდ 11—12 საათამდე. რედაქციის მისამართი—ტფილისი დამფუძნებელი კრების ქ. № 6, ფოსტის ყუთი № 190, ტელეფონი 12—29.

ფასი 7,000 მან.

№ 124

ერთეული ბიბლიოთეკა

კვირა იანვრის 15

1922 წ.

პარასკევს, იანვრის 13-ს გარდაიცვალა

ექიმი პოტე (კონსტანტინე) ედიშერის ძე ხუციშვილი

რასაც მწუხარებით აუწყებენ ნათესავნი და ნაცნობნი გარდაცვლილის პირისუფალნი, ცხედარს გამოათვენებენ ხვალ, თბილისის ქ. № 4. ქვაშვეთის ეკლესიაში, და ქ. ძველი კლინიკის შემ. ნაწილის სასაფლაოზე.

საქველმოქმედოს სასაცილო

ქუთაისში

ხუთშაბათს, იანვრის 19-ს

საღამოს 8 საათზე საქართველოს მწერალთა კავშირის საბჭოს

ორგანიზებით

ლიტერატურული ხუთშაბათი.

ი. გრიშაშვილის

მოხსენება.

მოხსენების საგან.: ახლად გარდაცვალებული.

სახალხო მგოსანი

ჰაზირა

დასწრება ყველას შეუძლიან.

შესვლა უფასოა.

დასაწყისი სალამოს 6 საათზე.

განცხადება

ს. ს. ს. რესპუბლიკის საბჭოების მომწყვევი ცენტრალური საარჩევნო კომისია მოთავსებულია საქართველოს რევკომის სასახლეში, ოთახი № 22, ტელეფონი № 11—69. ცნობების მიღება შეიძლება ყოველ დღე 10-დან 2 საათამდე.

რუსეთის ცხოვრებით რუსეთის წინააღმდეგ

ამ უკანასკნელ ხანში საკითხმა რუსეთის პოლიტიკამ ბევრი რამ გვითხრა. კონფერენციები კონფერენციებზე ხდება. მოსვენება და სიწყნარე, არეულნი ძალთა ბალანსის status quo დროებით დაცხრა. ცდილობენ ყველანი ერთად ჩაიკეტონ ხელახლა ბალანსის ბეჭედი და ისე გაიტანონ ქვეყნად. ამ ბეჭედში ჩაჯდა ბალტიისპირეთის ქვეყნები, ჩაჯდა ბალკანეთი, ჩაჯდა ახლო აღმოსავლეთი, ჩაჯდა ევროპის ცენტრი. ამ ბეჭედში ჩაჯდა ყველა ის ქვეყანა, რომელიც ოდესმე ყოფილა რუსეთის ნაწილი, ან რომელიც რუსეთის ნაწილად ყოფნას ოცნებობდა.

ეროვნული ბიბლიოთეკა

სამშაბათს, იანვრის 17-ს საქ. მკ. სოც.-ფედ. პარტიის მთავარს ბიუროში (ლორის-მელიქოვის ქუჩა № 1) საღამოს სწორედ ექვს საათზე

ამხ. თედო ლორთქიფანიძე გააკეთებს საჯარო მოხსენებას

მოსკოვი

დარბაზში შესვლა ბილეთებით, რომელიც დარიგდება ორშაბათს დილის 9 საათიდან „ტრიბუნა“-ს რედაქციაში.

ეს მას ნიშნავს, რომ მთელი თავისი სიცოცხლე შეწირა ქართულ თეატრს მხვერპლად მიუტანა თეატრის საკურთხეველს.

იგი იყო ნამდვილი მოგვი ქართული თეატრის. მან შეჰქმნა ტრადიცია სცენიურობის და კულტი განსახიერების.

ვასო აბაშიძე ქართულ ბოჰემის პირმშო შვილია.

ვასო აბაშიძეზე დაწერა ეს იმას ნიშნავს, რომ დაიწეროს ქართული თეატრის ისტორია.

ორმოცდა ათმა წელიწადმა გადაიარა მის თავზე. ნახევარი საუკუნე გავლო და ვერავითარმა ძლევამოსილმა ტალღებმა ძას ვერ დააკლო.

ვასო აბაშიძე თავისი რწმენით თავისი დიდი ნებაყოფით ისევ ის არი რაც იყო ამ ორმოცდა ათი წლის წინათ.

მისი მოღვაწეობა ვერ დაფარდება ერთ გაზეთის ყიწრო სვეტზე. ვერც ერთი დღით თეატრში, სადაც დღეს ქართველი ხალხი თავს მოიყრის და გულმხურვალე სწრაფვა ძიებქვნის.

ვასო აბაშიძე რომ დიდი არტისტი იყო, დღეს არა ერთი ადამიანი იტყვის მაგრამ „თქმა“ ბევრხარისხია და ყველა სიტყვათარი ბეჭდულობით მოკლედ დავახასიათოთ მისი მსახიობობა,

სასცენო ხელოვნება მეტად რთული და მოყვალ ფენომენია, რომელიც თვით ის ორიტუალი, საიდანაც წარმოიშვა თეატრი, თეატრი ორღიგიურ ეფსტაზიდან დაიბადა, დიონისის კულტიდან სადაც უცხაურად გახმიანებული იყო ძველი საეთრძხეთის დიფირამბები. მუსიკალური ეხერგიით და დინამიური ძაფუთით იგი გადმოვიდა საშუალო საუკუნეების თეატრში და დამკვიდრდა ისტორიის სახით. ეს სახე შეიხორცებს ხვედრად ძალოლად ყველის ძაფიოპეთა დღეს ეს გენიოსი ჩაიყიდხეს სცენიდან და ძათან ერთად გაქრა კიდეც ძველი კიდებულ ელადის თეატრის ხასიათი. დღეს თეატრი—ძაფმოთავეთა, დრთიანებულ ხელოვანების დაკმაყოფილება და დაფასება.

ვასო აბაშიძეც ეკუთვნოდა იმ ბრწყინვალე ტიტანთა პლეადას რომელთაც დიდებული შეიძინეს თავიანთი სახელით ძივალეობა.

ჩვენს თეატრშიაც იყო ორი სახელი: ხალისური ტემპერამენტის.

ერთი იყო: ლადო მესხიშვილი, მეორე: ვასო აბაშიძე.

დიახ, ვასო აბაშიძე ლადო მესხიშვილი იყვნენ ქართულ თეატრის სულის ხიდგმელები, ძისი გაჩაოვების ტალანტები.

ორი ერთ მიზანს, ერთ იდეას ემსახურებოდნენ მაგრამ სულ სხვა და სხვა გზით და ამაში იყო ქართულ თეატრის ცალკეული.

ვასო აბაშიძე იყო დიდი კომიკი, ლადო კი—ტრაგიკი.

ეს იქნება ეგონოს კომიზმი უფრო ადვილად აყოლა სცენაზე, ვიდრე ტრაგიზმი. ალბათ დ დი მასშტაბი უნდა იყოს ცარ, რომ ძისი კომიზმი ძართლაც ხო ჩავიდეს კომიკურ მდგომარეობაში. ერთი ზედეტი შტრიხი, ძძაფრი პაუზა და კომიკის მახრცხი სულ ადვილი საქმეა.

ვასო აბაშიძე კი ყოველთვის გაძარჯვებული გამოდიოდა თავის ძძიდე მოკვდინებიდან.

ძისი კომიზმი ეს ნამდვილი ბუნებრივი კომიზმი იყო, ძისი სიცილი, ეს ნამდვილი სალი სიცილი იყო.

გასაკვირველი ტემპით ჰქონდა მრავალ სახეს.

ვ. აბაშიძეს ჰქონდა ნამდვილი ართისტული ინსტინქტი და პოტენციალი. კარგად სჭვრეტდა მსახიობის ხიდამს და ალტაცებით და ძთელ ცხლით ანათებდა თავის გამომეძით საეს სახეს. ეს იყო ის სახე, რომელიც აგრეთვე მაყურებელს და ხშირად მისი სიცილი, მეტის მეტი კისკისი, ცრემლებს იწვევდა ჩვენში.

იქნება კიდევ დღესაც მოიპოვებიან ხალხი, რომელთაც ვასოს ამპლუა მდარე ხარისხის ხელოვნებათ მიაჩნიათ? თუ არიან ესეთნი—მე მათ ვეტყვი ა. ზონპენჰაუერის სიტყვით: „სასაცილო საქიროა ხელოვნებაში, როგორც ესტეტიური განათება მზოფლიო ჰარმონიის“.

და სწორედ ვ. აბაშიძის „სასაცილო“ როლები ესტეტიურ განათებით იყვნენ შესისხლხორცებულნი.

ვ. აბაშიძესგან არავის არ ახსოვს გადაჭარბება და ბრბოს გულის მოგება. მისთვის ყოველთვის ძვირფასი იყო ერთი შეგნებული აზრი ათას შეუგნებელ ბრბოსი.

ვ. აბაშიძე იყო ნამდვილი დიდი ართისტი და არა კომედიანტი.

ამიტომაც დიდ პატივს ვცემთ მას როგორც ხელოვანს.

დიდება ძას! რომლის სახელი უკვდავი იქნება ქართულ თეატრის ისტორიაში!

მსახიობის ხელოვნების უმადურობას და მწარე ხვედრს ვ. აბაშიძე შეეწირდება იმ აზრით, რომ იგი ემსახურებოდა წმინდა ხელოვნებას, გახიცხდა ძისი სიტკბოება და სიმწარე და იხილა ჰარმონიული შკვდავება, რომელიც „იძისე ბებს ასოფლიოში ძორადიულ კოსიური წვით.

გიტანგ გარჩია.

ახალი ამბები

— განათლების მეშვაკთა კავშირის ორაოხული კურსი (1, 2, ა, 4 სემილიციო შუასი) დახსნელია ა. წ. 13 იანვარსავით დღის 4 საათზე ელექტრიო ა-3 თიკოლის ზენოძაში და გადადებული ტექნიკური დიაკოლექტის გაო, შესდგება ა. წ. 17 იანკარს იძივე დროს და ადგილ ზეთიში.

დღის წესრიგი: სრულიად საქართველო განათლების მეშვაკთა კონფერენციის დადგენილების შესრულება.

საორგანიზაციო ბიურო.

მასწავლებლის ბანაკისათვის.

ბათუმის ოლქის განათლების განყოფილებასთან არსებულ ბანაკში ჩასაწერად დაიწერა შემდეგი მასწავლებლები: ხუცუბნის ორკლასიანის მასწავლებელი ნ. ბერიძე, ქედ